

га да помислимъ кога който живѣ въ насъ, и ще отпадимъ отъ насъ далечъ тая мысль. За твой требъ да са засрамимъ отъ бога, който дава намъ толко добрины, и да оставимъ сичките наши злины, за да са сподобимъ на второ пришествїе, да получимъ вѣчната радость, си господа нашего Иисуса Христа. Емъже слава, во вѣки вѣковъ, аминъ.

ВТОРНИКЪ

ЗА ПОКЛАНІЕТО

Не хощъ смерти грѣшнаго еже
обратитися емъ и живъ быти.

Благослови отче!

Милостивый богъ за нищо друго не са грижи толко, колкото за спасеніето на человѣческата душа, каквото дѣма апостолъ Павелъ: богъ иска на синца ны спасеніето, и да дадимъ въ разумъ истинный, а пророкъ Иезекиѣль дѣма, чи богъ не ще смертѣтъ на грѣшника, но желаетъ да са обгрѣ на покланіе и да бѣди живъ (спасенъ): защото богъ за твой создаде насъ, не да погинимъ, но да са спасемъ и да получимъ царство нѣкесное, което въ наготвено за насъ, предъ созданіето на свѣта. Гледайте богъ колко добрины направилъ за насъ, и колко иска на синца ны спасеніето, само нѣ да са погрижимъ за нашето спасеніе, и за нашите комшии да ги настакнимъ на путь истинный: защото твой е голѣмо добро на нашето спасеніе. Както дѣма богъ презъ устата на пророка Йеремїа: който изведе нѣкого отъ зла на добро, или настави нѣкой грѣшникъ на добродѣтель споредъ силата си, той е приличанъ на бога, който за человѣческото спасеніе стана человѣкъ, мъчися и смъ распѣ, да избави насъ отъ законната клѣтва. И кога богъ пострадалъ за насъ, защо и нѣ да не са потрѣдимъ за грѣшните наши братія, да ги истрагнимъ отъ дѣволските рѣцѣ, и да ги приведемъ на путь добродѣтельный: защото душата е по горна отъ тѣлото, за твой ще прїемни по голѣмѣ заплатѣ отъ бога, който назчи, отъ оногова, който даде милостына: защото съ милостыната ползовамъ тѣлото, а съ побченіето ползовамъ душатъ, и привеждамъ человѣка въ добрыя путь. За твой требъ да са грижимъ по много за душатъ, а не за тѣлесните работи, и сѣкога да са подчакамъ на до-